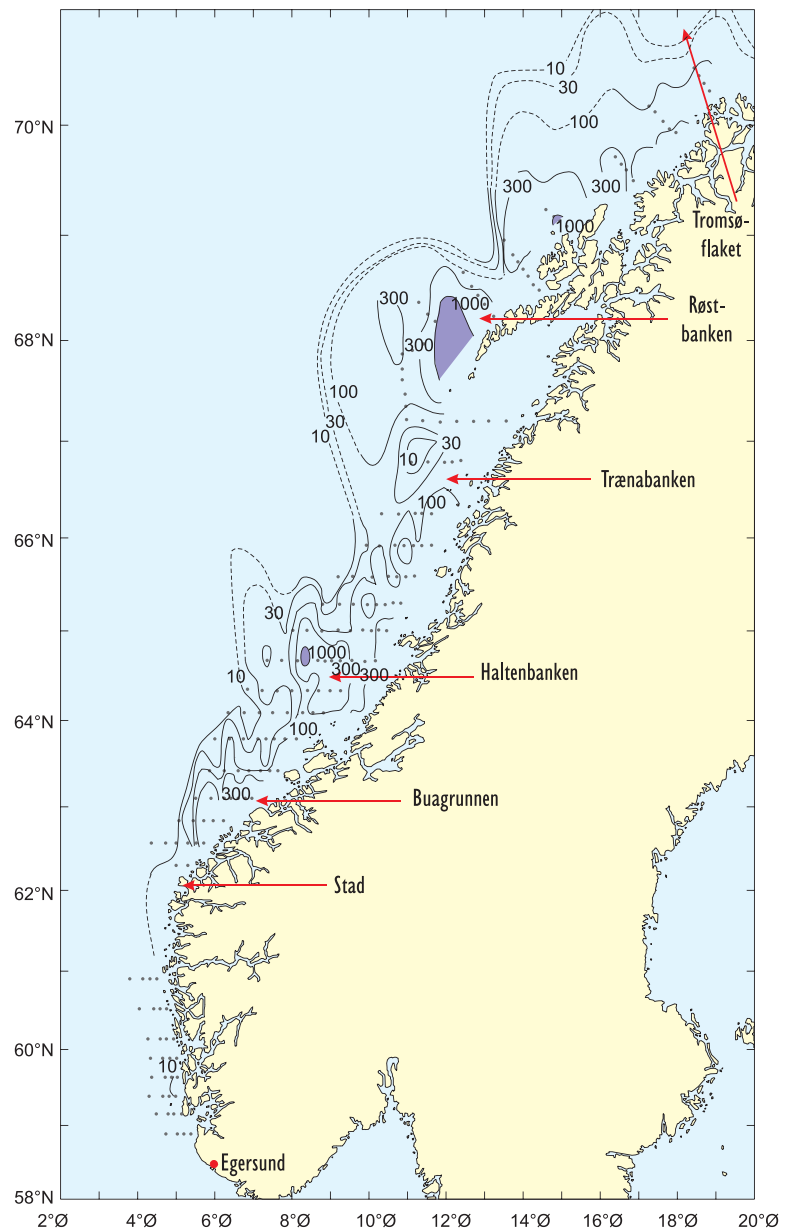

Sild

Årets sildelarvetokt startet fra Tromsø 8. april og ble avsluttet i Bergen 25. april 2002. Store deler av norsk sokkel fra Fugløybanken til Stavanger ble dekket med i alt 188 stasjoner. Det ble som Figur 2.16 viser, funnet et sammenhengende belte av sildelarver fra starten av undersøkelsen i nord til vi nådde Stad. Det ble funnet høye sildelarvekonsentrasjoner ($>1000 \cdot \text{m}^{-2}$) i den nordlige delen av undersøkelsesområdet, og tyngdepunktet av sildelarver var lenger nord enn det vi vanligvis finner på denne tiden av året. Det ble nesten ikke funnet sildelarver sør for Stad. Det ble funnet til sammen $27.1 \cdot 10^{12}$ sildelarver i april 2002, en nedgang siden i fjor (Figur 2.17), men i løpet av de siste 30 årene er det allikevel bare i årene 1996, 1997, 1998 og 2001 det har blitt funnet flere sildelarver. En stor del av larvene som ble fanget under toktet hadde hatt et vellykket første næringsopptak og begynt å vokse. Gjennomsnittslengden av larvene var 13,5 mm, det høyeste som er registrert siden man startet de pågående sildelarveregistreringene i 1985.

Resultatene fra undersøkelsene i 2002 viser at tyngdepunktet i larvefordelingen hadde flyttet seg nordover. Om dette skyldes tidlig klekking, rask drift av sildelarvene eller om selve gytingen hadde flyttet seg lenger nord, er vanskelig å si. Størrelsen på larvene og høy sjøtemperatur kan tyde på det første, men store mengder sildelarver på Røstbanken, utenfor Vesterålen og videre nordover kan tyde på at en høyere andel av gytebestanden gyter på Røstbanken. Det kan være at førstegangsgytere fra 1998-årsklassen, som er i ferd med å rekruttere til gytebestanden, er viktige i så måte.

Fangsten av fiskelarver er totalt dominert av sildelarver. Vi finner allikevel noen andre arter på sokkelen i april, og av dem er seilarver mest tallrike. Bankene utenfor Møre og Trøndelag er viktige områder for seilarver, og av disse er det Haltenbanken som peker seg ut som det viktigste funnstedet. Ellers er Røstbanken og bankene utenfor Vesterålen av en viss betydning, og det ble også funnet en del seilarver sør for 62°N. I

Figur 2.16

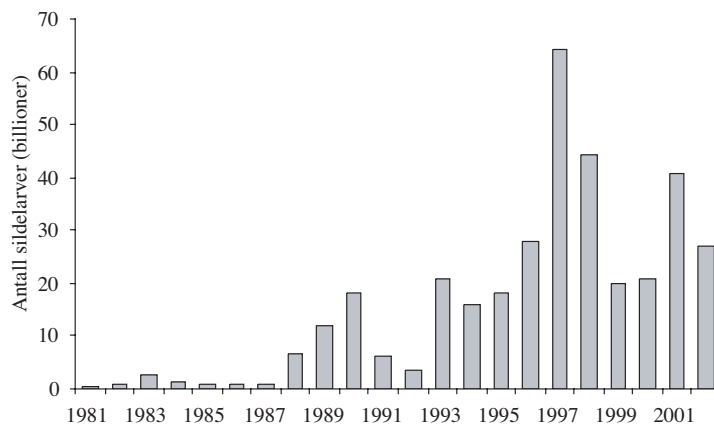
Utbredelsen av sildelarver (alle stadier) på sokkelen mellom 58 og 71°N i april 2002.

Distribution og herring larvae in April 2002.

tillegg til silde- og seil larver ble det i april 2002 funnet ni andre arter fiskelarver. Det ble funnet flest øyepållarver, så følger tobis- og torskelarver i hyppighet. I tillegg til disse artene ble det funnet hyse, rødspette, sandflyndre, strømsild, ulke og ringbuk.

Under undersøkelsene i april 2002 ble det funnet et høyt antall sildelarver som var i god vekst. Mange faktorer må imidlertid falle på plass for at disse larvene kan skape en tallrik årsklasse. Larvene må finne gode oppvekstforhold på sokkelen utover våren og sommeren. Predasjon fra fisk,

sjøfugl og pattedyr på sokkelen og i Barentshavet må holde seg på et lavt nivå, og strømforholdene må være gunstige slik at larvene, yngelen og ungsilda blir ført inn i områder med gode oppvekstbetingelser. I 2002 så det ut til at det første næringsopptaket gikk fint, og at overlevingen utover våren og sommeren var god. Dette bygger på gode registreringer av sildeyngel i sommermånedene, og observasjoner av lundene på Røst, der ungene vokste med rekordfart. Situasjonen utover sommeren må imidlertid ha forverret seg, slik at sildeårsklassen 2002 på 0-gruppenivå bare ble karakterisert som middels.

Figur 2.17

Beregnet antall sildelarver på norsk sokkel, 1981-2002.

Calculated number of herring larvae on the Norwegian continental shelf, 1981-2002.